

Regeringen har ikke indfriet sine løfter om, at de syge kan blive behandlet på sygehusene, og at de ældre kan få en plejehjemsplads, når der er behov for det, og det kan vi ikke være bekendt.

Fagbevægelsen har taget borgerne som sagesløse gidsler i ulovlige konflikter, uden at regeringen har grebet ind.

Flere og flere arbejdsløse parkeres i mere eller mindre opfindsomme orlovsordninger og i efterlønsordninger osv. Og regeringens egne tal viser tydeligt, at dette har vi ikke råd til. Det sker ene og alene, for at regeringen over for vælgerne kan påstå, at arbejdsløsheden falder. Men hvor enfoldig tror regeringen befolkningen er? Jeg spørger bare!

Den ene skandale efter den anden i den offentlige administration kommer nødtvungen til offentlighedens kendskab, uden at man fra regeringens side gør noget for at finde de ansvarlige. Alt fejes ind under gulvtæppet.

Derfor er der i dag grund til at græmmes og ikke til at glæde sig.

Selv om Danmark har verdens højeste skatte-tryk, kan regeringen ikke skabe balance på de offentlige budgetter. Vi betaler i nærheden af 70 mia. kr. årligt i renter af statens gæld. For de penge kunne indkomstskatten sænkes til det halve eller momsens til 12-13 pct.

Selv om Danmark har verdens højeste skatte-tryk, må borgerne fortsat vente i alt for lang tid på livsnødvendige operationer.

Selv om Danmark har verdens højeste skatte-tryk, mangler der stadig plejehjemspladser til de svageste ældre.

Selv om Danmark har verdens højeste skatte-tryk, fik kommunerne lov til at hæve skatten. Og trods løfter om skattenedsættelser hævdede regeringen det skrå skatteloft.

Selv om Danmark har verdens højeste skatte-tryk, pålægges det private erhvervsliv den ene grønne afgift efter den anden - til skade for konkurrenceevnen. Påskuddet er, at disse skatter gavner miljøet, men formålet er ene og alene at få flere penge i kassen.

For di regeringen har gjort det mere attraktivt at lade sig forsørge af det offentlige end at gå på arbejde, har vi verdens højeste skatte-tryk.

For di regeringen accepterer, at titusinder af de såkaldte flygtninge bliver i Danmark, selv om der er fred i deres eget land, har vi Danmarks højeste skatte-tryk.

For di regeringen bruger milliarder af kroner på ulandsbølp, har Danmark verdens højeste skatte-tryk.

Regeringen vil ikke standse væksten i antallet af offentligt ansatte, og derfor bevarer vi verdens højeste skatte-tryk.

Regeringen forgylder sig selv med ministerpensioner og firdobbelte partitilskud, og det er medvirkende til det høje skatte-tryk.

Nej, der er ikke meget for familien Danmark at glæde sig over.

Skulle en eller anden borger synes, at det er godt, at Folketinget lukker indtil oktober, så kan det ikke være, fordi det politiske flertal har fortjent ferien, så må det udelukkende være, fordi regeringen så ikke kan lave ulykker så længe.

Det må for de fleste skatteborgere virke komplet uforståeligt, at skiftende borgerlige såvel som socialistiske regeringer gennem de sidste 35 år støt og sikkert har kørt Danmark op i et hjørne med en ufattelig statsgæld - en gæld så stor, at hver eneste dansker fra nyfødt til olding har en gæld på ca. 150.000 kr., tilsammen 750 mia. kr. Og det må være fordi det netop er et så ufatteligt beløb, at der ikke for længst er udbrudt et oprør imod de uansvarlige politikere, der ikke har evnet at vende billedet, selv om de positive internationale konjunkturer har givet dem alle chancer for at gøre det.

Sandheden er jo, at danskerne lever på nas hos de personer og virksomheder - herhjemme som i udlandet - som i dag sidder med de guldrandede danske statsobligationer og skovler renter hjem. Det gælder ikke mindst de store fonde og de finansielle supermarkeder.

Måske lever mange i den vildfarelse, at pengene ikke skal betales tilbage, og årsagen til denne vildfarelse er ikke svær at få øje på:

År efter år har skiftende politiske flertal uansvarligt forsøgt at bagatellisere den voksende gæld. Politikerne har bevidst, behårdt, ansvarsløst og totalt skånselsløst sendt milliardregning efter milliardregning videre til de kommende generationer. Vore børn, børnebørn og oldebørn bliver tvunget til at betale ikke bare for sig selv, men også for vores vellevned og manglende vilje til at sætte tæring efter næring.

Og når der nu selv i den socialdemokratiske ungdomsbevægelse er en stigende forståelse for en nødvendig tilpasning af velfærdssamfundet, skyldes det naturligvis, at det er disse unge, der skal afløse de nuværende politikere og dermed overlades arbejdet med at rydde op.

Desværre findes den samme forståelse hverken hos statsministeren eller hos finansministeren, men det er jo heller ikke dem, der skal betale regningen.